

כשנה וחצי נולדה בתם, אגדה. אורית הביאה איתה את ציר ריו, שאותם מכר לאספנים, ובי כסף שכרו דירה עם סטודיו. **שאורית ממשיך לספר:**
 להסתדר באמריקה עם אלפיים דולר בכיס, לקחת סטודיו עם אשה כהריון ולהתחיל לעבוד, נחשב לי מעשה נועז שלא הייתי מציע לאף אחד לנסותו.
 איש לא מבטיח לך דבר, ואיש לא נותן לך ערבויות. כמה ידידים קרובים נתנו יד פה ושם. הצידוק

הוא מכר את גיון לנזן בתוך ישוע - ועכשיו מוכר את מגן דוד ודגל ישראל כפסל מודולרי

עולה/ הון תועפות. שכר דירה/ עולה 1,200 דולר לחודש. ואם אין לך סטודיו מרווח, אתה פ" שוט לא יכול לעשות כלום. הי ציורים שלי גדולים - 1.30 על 1.80 מטר. בקיצור, צריך מקום כדי לאחסן את התמונות.
 במשך הזמן אנשים שמעו עלי, ובאו לראות ציורים. כאמון ישראלי קשה מאוד להתקבל לגלריות. יש שם רק שתי גלריות העוסקות ב- תצוגה של אמנים ישראלים, ואלה

האגדה של אגדה

אגדה הוא שם בתו של נמר. היא בת שנה וחצי היום, ונמ" צאת עם אמה בארץ. נמר הגיע לביקור כאשר התנגעת לראות את אשתו ואת בתו. בשהותו בארץ לימד את אגדה לשחות בבריכת המלון שבו התגוררו. משמאל: שאול ואגדה בחדרו במלון רמדה בתל-אביב.
 לארדוקא הגלריות המובילות שם. הגישה של האמריקאים לאמנים זרים מאוד ביקורתית. והם ספקנים מאוד. אתה צריך לבוא עם סיג' נון טוב ומיוחד כדי להתקבל שם.
 אמנם נכון שאת הכותל המערבי העצים של ראובן רובין רוכשים כמה יהודים, אבל במובן כולל יש לאמריקאים אמנים טובים ו- מוכשרים - ובמיוחד חרוצים. אם אתה לא יכול להתמודד איתם באותה רמה, אין לך מה לחפש שם. וליהודים הרי היה תמיד

אשה בדמיון ובחיים

היאפתיה של נמר, שימשה כמודל לציור ענק. אורית אשתו אורית. היא בת 23, וצעירה משאול בשנים רבות. היא נסע אחריו לארצות-הברית ושם התחתנו. הפעם הגיע אורית לפניו ארצה, ונמר חזר לבדו לניו-יורק

חיר ושהיתי בארץ עד תום מילחמה.
 עניין הפסל נראה לי חשוב. נושא ההסברה שלנו בעולם כושי מצאתי לנחון להביע את האינטר המשותף של ארצות-הברית ויש ראל בדרך של פסל בצורת מגן דוד, שעליו מופיעים דיגלי שה המדינות. הפסל עשוי מעץ וניר לפירוק. הוא פסל מודולרי פשוט מאוד. גם ילד בן 5 יכול להרכי אותו. הוא נמצא בקוסטה שה גם הבסיס שעליו הוא נשען.
 עם הפסל הגעתי לליגה ליד דות אמריקה-ישראל. כשראו אות התליטו לפרסם את תמונת הפס בעיתון, ולהציע אותו לקהל הק ראים. מיספר הפסלים מוגבל ל 250 עותקים בלבד. חלק גד מהם נרכש כבר לפני בואי ארץ.
עד כאן דברי נמר.
 הפסל מעורר התעניינות מרוב ונוסה ליחס אהד. שאול נמו מרוצה. הוא נח ומטייל בתו אביב עם אשתו ובתו. בימי אלה הוא חוזר לניו-יורק. מתח בהדפסת האלבוט בנושא נר יורק, ומקוה לסיימו עד ה" ביוני - יום-הולדתו ה-42.
 הוא הסביר לי, כי הוא פס ליסט המיספר 42 אומר לג משהו. שהוא אפילו לא יודע הסביר. "זוהי הרגשה שקיי בתוכי זה שנים רבות." הוא מ גיש שמשהו יקרה כשיגיע לאו יום. יצאנו יחד לטייל בתל-אב ונמר נפרד מידידים. לרוב מכו חילק הומנה לתערוכה שתתק נעמי אדווה בקרוב.

